

Patříme prý na Západ. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 4. července 2023

EU: Ve Francii se to trochu popralo. Hořela auta, domy, dokonce vzplála rukou pobertů i knihovna. V ulicích měst se rozpohybovala zkouška na budoucí občanskou válku. Nepokoje se přelily částečně i do Belgie a Švýcarska, kde sami sebou utlačovaní solidárně postavili několik málo kulturních barikád a od hořící západní civilizace si připalovali Molotovovy koktejly. A tak mě napadalo, žít tak ve Francii, to bych si říkal, že jsem se narodil skutečně blbě.

Ze západní části Evropy už od dob Angely Merkelové zní nezdolné *Wir Schaffen Das*, náruč se otevřela a ne a ne ji zavřít (migrace probíhala stále, jen předtím byla postavená na přísunu levné pracovní síly a byla redukována ztřeštěným hlídáním hranic, teď se stala bojem lidskoprávním, kdy příchozí mají nárok na náš způsob života). A tak migrace probíhá bez regulací, bez kontrol, bez ohledu na realitu. Jsme ve vleku politiky postavené na naivních ideálech. Všichni jsme přece stejní, všichni můžeme zažít ten evropský ráj na vlastní kůži. A tak do západní Evropy chodí miliony těch, kteří tu vlastně nechtějí být a náš způsob života začnou nenávidět a připalovat si od naší hořící civilizace své emocemi rozfoukané vykořenění.

Uvedme si to na příkladu Velké Británie. Ta loni vyhlásila pro migraci stop stav. Je potřeba snižovat počet příchozích migrantů, protože systém jejich množství přestává zvládat. Za loňský rok, i přes politickou rétoriku (protože u takových témat je to vždy jen rétorické cvičení a skutek utek), přicestovalo do země na 600 tisíc nových obyvatel. Na migranty to byl neúrodnější rok za celou existenci Británie. Rok předtím to bylo „jen“ 496 tisíc.

Teď je tu otázka. Systém západní civilizace pracuje na principu amerického snu. Za svým si musíš jít sám, vydělat si, vybudovat si kariéru, uživit se. A i kdyby do Velké Británie dorazil mladík plný ideálů, skončí jako myčka nádobí v nějakém pajzlu a do předlidského domova se s minimální mzdou bude procpávat k prasknutí napěchovaný zklamáním a nechutí. A časem nenávisť. U toho bude pozorovat šťastné bílé rodiny, které si jezdí drahými auty (protože jejich předci se mohli strhnout, aby svým dětem předali vytvořené bohatství a bezpečí) a ve svém okolí bude mít jen lidi, kteří žijí v podobném životě bez budoucnosti.

A bude sledovat, jak se rok co rok chudinské čtvrti rozšiřují, protože chodí pořád noví a noví lidé, kteří v přeplněném prostoru chudoby nemají příliš prostoru najít si svůj americký sen... ono ostatně to o americkém snu, to je taková pěkná hollywoodská báchorka, která v současném korporátním oligarchistánu napříč Západem dávno nefunguje.

Naivní představa, která jímá mnohé progresivně smýšlející politiky i neziskovkáře, o tom, že v kavárně si své sojové latté dávají ve svorném rozhovoru o záchraně planety žid s muslimem, transženou a homosexuálem, je směšná. Většina příchozích skončí bez budoucnosti v chudinské čtvrti, kam se bojí i policie, kde kriminalita kvete a kde vzniká separovaný politický systém nezávislý na vůli státu. Takové samostatné buňky nenávisťi k cizímu a jinému, kam by ve strachu nevzkročili ani ti z politiků a zapálených aktivistů z nezisku, kteří politiku otevřené náruče tlačí do společnosti.

A právě podobnou budoucnost pro Českou republiku podepsal v Bruselu ministr Vít Rakušan se svým migračním paktem, o kterém tvrdí, že je pro nás výhodou. Brání se tím, že nás se migrace z Afriky a Blízkého východu týkat nebude, protože máme své Ukrajince. Jenže nedodá a nikdy nedodal, co s

migračním paktem, až válka na Ukrajině skončí. Najednou nebudeme mít své Ukrajince, ale své kvóty na migranty, kterými nás zásobuje Západ. To v Polsku, tam plánují udělat o unijní evropské proimigrační politice referendum Toho se u nás jaktěživo nedočkáme. Tady se podepisují klíčové smlouvy proti vůli obyvatel. A ještě se jim to prodává jako výhra k jackpotu.

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)